

LBRIS

We know
books

Gabriela Chiran

SPARRING
PARTNER

– poezie –

– ediție bilingvă –

Traducerea în limba engleză:

MIHAI SCĂRLĂTESCU



Editura
NEUMA
2023

- sparring partner 6/ **sparring partner 7**
personajul real 8/ **the real character 9**
judecată 10/ **the trial 11**
altfel de supraviețuire 12/ **a different kind of survival 13**
penitență 14/ **penance 15**
reflexii amăgitoare 16/ **deceitful reflections 17**
spray-ul eliberării 18/ **the spray of deliverance 19**
despovărare 20/ **unburden 21**
martor între lumi paralele 22/ **witness between parallel worlds 23**
trecerea prin toamnă 24/ **going through autumn 25**
păcatul de-o clipă 26/ **a moment's sin 27**
alunecări 28/ **slips 29**
lingura 30/ **the spoon 31**
zigzag 32/ **zigzag 33**
pușculița 34/ **the biggy bank 35**
exercițiu neprevăzut 36/ **unexpected practice 37**
nimbul morții 38/ **aura of death 39**
ceremonii 40/ **ceremonies 41**
zi de muncă 42/ **weekday 43**
ce mai am 44 / **what I've been left with 45**
avertisment în zori 46/ **warning at daybreak 47**
timp netrăit 48/ **unlived time 49**
mutare 50/ **move 51**
fiecare cu amintirile lui 52/**everyone has his own memories 53**
cartea adoptivă 54/ **the foster-book 55**
ciocul de cărbune 56/ **the charcoal beak 57**
mai mult decât trebuie 58/ **more than it's necessary 59**
iubirea ca liniște 60/ **love as peace 61**
decizie înțeleaptă 62/ **wise decision 63**
lume fără praf 64/ **a world without dust 65**
eliberare 66/ **deliverance 67**
acest nor 68/ **this cloud 69**
pescar 70 / **fisherman 71**

And then grace us in the disgrace of death;
When, spite of cormorant devouring Time,
The endeavor of this present breath may buy
That honour which shall bate his scythe's keen edge
And make us heirs of all eternity.

William Shakespeare

Love' Labour's Lost, 1.1.

Batjocorim acum, cât mai suflăm,
Timpul vorace ca un cormoran,
Căci dobândim o faimă, ea tocește
Tăișul coasei și vom fi stăpâni
Ai veșniciei.

William Shakespeare

Zadarnicele chinuri ale dragostei, 1.1.

joacă-te fără grijă până-ți vine rândul la trăit – mă uit eu la ceas...

voi prindeți-vă de mâini câte doi și rotiți-vă lăsându-vă pe spate mai repede! și mai repede așa cum tu – și zău că nu știu din doi care ești – vei face asta un pic altfel curând (celălalt nu va intra: prin el se face jocul)

tu ia-te după cântecul pe care noaptea și-l pun ciudații deznădăjduiții saloanelor de viespi împăiate condamnații refuzând falsele dar legitimele rații de pâine și de libertate – unul din voi știe după valsul smintit ce zvârle de sub veșmânt mii de brațe să mai dezgroape (săpând cu unghiile roz) din carnea din creierul tău un secret – mai adânc să-l îngroape

îl auzi? la maximum dat pare că-și va arunca definitiv veșmântul când de fapt abia dacă flutură depărtându-se fantasma a ceea ce-ar fi putut fi Totul

dar opriți-vă acum! oprește-te: aici se încheie viața ta, viața ta chiar jocul a fost ai dansat destul? te-ai rotit ai lăsat să muște din tine cântecul? voi doi decideți cine pleacă cine rămâne

you – go play carelessly until it's your turn to live – I'll keep time...

the others – in pairs, hold each other's hands and start spinning,
leaning backwards, faster and faster, the way you
(and believe me I don't know which of the two is you)
are going to do soon, yet a little differently (the other one is not going
to join in: it's through him that the game is made)

back to you – follow the song played by the weird and the hopeless at night
for themselves and for the ballrooms with stuffed hornets,
as the condemned refuse the false,
yet justified ration cards for bread and liberty –
one of you certainly knows all this
after the demented waltz that shoots out thousands
of hands from under the garment
to dig out a secret from the flesh of your brain (with their pink nails)
– and to bury it even deeper

can you hear it? at full volume it seems he'll throw away its garments for ever
whereas in reality he can hardly wave the phantasm
of what could have been Everything

now – stop! stop: your life ends here, your life has been this very game,
are you done dancing? are you done spinning,
have you let the song take a bite of your flesh?
it's up to you both to decide over whoever stays and whoever goes

personajul real

scutur bine de frigul
inutilității lor ciclice inul subțire mătasea batistul senin

le resuscitez amintiri estivale cu personajul meu
las la vedere clipuri foșnitoare fotografii transparente revărsând
pofta sinceră nestăpânită impudică a vieții

personajul meu căruia îi cânt în duet cu piafii spun poezii
al căror autor este el îi țin o lecție despre tandrețea mascată a ploii
la bacovia îl pun să repete după mine de sute de ori nebunia sunt ceilalți

scutur de moarte și frig inul subțire mătasea batistul senin
scot în față, ca împreună să-l aducem iar mai aproape de adevărul
lui intrinsec, de realitatea lui cea dincolo de cereri și mode
și de tot ce s-ar putea afla despre el fie din piața publică
fie din decăzutele deja atestate – personajul meu,

prin care la orice schimb de prezență: între mine și tine,
între ochi și lumină, între cuvântul ce-L mărturisește și Dumnezeu,
să celebrez îmbrățișarea de-adio

I give the cold weather a good shake
for the cyclical uselessness of the thin linen, silk, and serene batiste

I resuscitate summer memories of my character
I leave in plain sight movie clips, rustling transparent photographs
that ooze blunt shameless unhinged appetite for life

to my fictional character I sing duets with pifaf,
I read him from the very poetry he wrote
I teach him about the veiled tenderness of the rain in bacovia's poems
I have him repeat after me hundreds of times madness is the others

I dust away the death and the cold from the thin linen, silk, and serene batiste
I bring to front my fictional character –
so that together we can move him closer to his intrinsic truth
closer to his reality, beyond demands and fads
closer to everything that might be discovered in the public square
or based on the already decayed evidence

it's through my fictional character that,
during any exchange of presence: between me and you,
between eyes and sight, between the God-revealing word and God,
I celebrate the farewell embrace

ce parte din mine îmi stă împotrivă? ce parte din mine mă respinge?
ca un copac sunt cu crengi ce mă apără
crescute din mine, doar una vrând parcă să-mpungă
să gătuie (simt uneori noaptea în somn cum adie primejdia)

și nu știu ce parte din mine îmi este dușman ce parte nu m-a iertat
pentru că am crescut-o în lipsuri de-acelea care nu dăunează
în general (cum sigur nici câtorva părți mai tihnite din mine)

că am făcut-o aliat cu de-a sila în erori ce-au dus la spulberarea
vreunui crin și-așa prigonit, la deportarea vreunui lan de iluzii pe lună

c-am îngăduit să îndure și ea odată cu mine inerentele
nedreptăți (zise-ale vieții), umilințele care nu se spală cu lacrimi

ce parte se agață acum de sufletul meu mai mult decât toate
celelalte părți din mine?

which part of myself is against me? Which part of myself rejects me?
I'm a tree whose branches protect me
having grown out of me, while one of them tries to stab
to strangle (sometimes when I'm asleep I can feel the danger)

and I don't know which part of myself is my enemy and which hasn't
forgiven me because I've raised it on that kind of shortages that in general
do no harm (they definitely do no harm to those parts
of me that are more easy-going)

because I did it in undesired alliance with my errors
– those that led to the destruction of a lily that has been chased away
to the moon, together with an unimportant field of illusions

because I allowed her to suffer with me the inherent
injustice (they say it comes with the territory),
the humiliation that tears can't wash away

which part is clinging to my soul more
than any of my other parts?